II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS DIREKTIV

af 6. februar 1987

om ændring af bilag II til Rådets direktiv 72/276/EØF vedrørende tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om visse metoder for kvantitativ analyse af binære tekstilfiberblandinger

(87/184/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 71/307/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om betegnelser for tekstilprodukter (1), senest ændret ved direktiv 83/623/EØF (2), særlig artikel 15a, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Direktiv 71/307/EØF indeholder bestemmelser om obligatorisk mærkning af tekstilprodukter, og disse produkters fibersammensætning skal være i overensstemmelse med den på etiketten angivne, hvilket kontrolleres ved analyse;

i medfør af artikel 13, stk. 2, i nævnte direktiv, er der i bilag II til Rådets direktiv 72/276/EØF (3), senest ændret ved direktiv 81/75/EØF (4), angivet 15 ensartede analysemetoder for størsteparten af de på markedet forekommende tekstilprodukter, der er sammensat at binære blandinger;

på baggrund af den erfaring, de nationale laboratorier efterhånden har fået, og resultaterne fra de ringprøver, der med særlig henblik herpå er gennemført på Kommissionens foranledning, har det vist sig nødvendigt:

— at omarbejde metode nr. 2, navnlig ved at foreskrive anvendelsen af en supplerende reagens, karakteriseret ved sin stabilitet, og som er let at tilberede,

— at ændre visse punkter i metode nr. 8 for at forenkle fremgangsmåden og opnå ensartede resultater;

— at standse anvendelsen af metode nr. 12, som har vist sig ikke at være tilstrækkeligt nøjagtig;

tekstilprodukter sammensat af chlorofibre, visse modacrylfibre, visse elasthan-, acetat- og triacetatfibre samt visse andre fibre, som ligeledes er underkastet mærkningsforpligtelsen i medfør af direktiv 71/307/EØF, er ikke omfattet af direktiv 72/276/EØF; der bør derfor udarbejdes ensartede analysemetoder for sådanne produkter;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for direktiverne om betegnelser for og etikettering af tekstilprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I del 2 i bilag II til direktiv 72/276/EØF foretages følgende ændringer:

1. De særlige metoder nr. 2, 8 og 12 ændres som angivet i bilag I til nærværende direktiv.

2. Den særlige metode angivet i bilag II til nærværende direktiv indsættes som metode nr. 16.

(1) EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 16.
(2) EFT nr. L 353 af 15. 12. 1983, s. 8.
(3) EFT nr. L 173 af 31. 7. 1972, s. 1.
(4) EFT nr. L 57 af 4. 3. 1981, s. 23.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. september 1988. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Fra meddelelsen af dette direktiv drager medlemsstaterne omsorg for, at Kommissionen underrettes om ethvert forslag til love og administrative bestemmelser, som de påtænker at udstede på det af dette direktiv omfattede område, i så god tid, at Kommissionen kan fremsætte sine bemærkninger dertil.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Grigoris VARFIS

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Ændringer i bilag II, del 2, »De enkelte metoder«, til direktiv 72/276/EØF

Metode nr. 2

Teksten erstattes af følgende tekst:

»METODE NR. 2

VISSE PROTEINFIBRE OG VISSE ANDRE FIBRE

(Hypochlorit-metode)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Metoden skal, efter at bestanddele, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. visse proteinfibre som: uld (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), regenererede proteinfibre (21)

med

2. bomuld (5), cupro (19), modal (20), viskose (23), acryl (24), chlorofibre (25), polyamid eller nylon (28), polyester (29), polypropylen (31), elasthan (37) og glasfibre (38).

Er der tale om flere typer af proteinfibre, giver metoden disses totalmængde, men ikke de procentvise andele.

2. PRINCIP

Proteinfibrene i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af en hypochloritopløsning. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes, og dets — om nødvendigt korrigerede — vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af de tørre proteinfibre, beregnes som differencen.

Til fremstilling af hypochloritopløsningen kan anvendes lithiumhypochlorit eller natriumhypochlorit.

Lithiumhypochlorit anbefales i tilfælde, hvor der kun er tale om få analyser, eller analyserne foretages med forholdsvis lange mellemrum. Grunden hertil er, at fast lithiumhypochlorit i modsætning til natriumhypochlorit indeholder en næsten konstant hypochloritandel. Kendes denne hypochloritandel, er det ikke nødvendigt at kontrollere hypochloritindholdet iodometrisk ved hver analyse; tværtimod kan der arbejdes med konstant indvejet mængde af lithiumhypochlorit.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. **Apparatur**

i) 250 ml Erlenmeyerkolbe med slebet glasprop

ii) Termostat, indstillelig på (20 ± 2) °C.

3.2. **Reagenser**

i) *Hypochloritreagens*

a) Lithiumhypochloritopløsning

består af en frisk tilberedt opløsning med (35 ± 2) g/l aktivt chlor (ca. 1 M), der tilsættes (5 ± 0,5) g/l forud opløst natriumhydroxid. Man opløser hertil 100 gram lithiumhypochlorit med 35 % aktivt chlor (henholdsvis 115 gram med 30 % aktivt chlor) i ca. 700 ml destilleret vand, tilføjer 5 g natriumhydroxid opløst i ca. 200 ml destilleret vand og fylder op til 1 l. Denne først tilberedte opløsning behøver ikke at kontrolleres iodometrisk.

b) Natriumhypochloritopløsning

Består af en frisk tilberedt opløsning med (35 ± 2) g/l aktivt chlor (ca. 1 M), der tilsættes (5 ± 0,5) g/l forud opløst natriumhydroxid.

Før hver analyse skal opløsningens indhold af aktivt chlor kontrolleres iodometrisk.

ii) *Fortyndet eddikesyre*

5 ml 100 procent eddikesyre fortyndes med vand til 1 liter.

4. UDFØRELSE

Den i den almindelige del beskrevne analysegang følges ved anvendelsen af følgende fremgangsmåde: ca. 1 g af prøven anbringes i 250 ml-kolben med ca. 100 ml af hypochloritopløsningen (lithium- eller natriumhypochlorit) og omrystes kraftigt for at væde prøven.

Derefter sættes kolben 40 minutter i en termostat ved 20 °C og omrystes kontinuert eller med regelmæssige mellemrum. Da opløsningen af uld forløber eksotermt, skal reaktionsvarmen fordeles og bortledes ved denne fremgangsmåde. I modsat fald kan der opstå betydelige fejl som følge af begyndende opløsning af de uopløselige fibre.

Efter 40 minutter filtreres kolbens indhold gennem en vejet glasfilterdigel; eventuelt resterende fibre skylles over i glasfilterdigelen med lidt hypochloritreagens. Filterdigelen tømmes ved hjælp af undertryk, og restproduktet vaskes successivt med vand, fortyndet eddikesyre og atter med vand, idet digelen efter hver tilsætning af væske tømmes under sugning, dog først efter at væsken er løbet igennem uden sugning.

Sluttelig tømmes digelen ved sugning, tørres sammen med restproduktet, afkøles og vejes.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes efter den i den almindelige del angivne metode. Værdien »d« udgør 1,00; for bomuld, viskose og modal udgør den 1,01 og for råbomuld udgør den 1,03.

6. METODENS NØJAGTIGHED

For homogene tekstilfiberblandinger er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maskimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.«

Metode nr. 8

Der foretages følgende ændringer:

I punt 4. »UDFØRELSE« affattes femte, sjette og syvende afsnit således:

»De tilbageblevne fibre overføres til glasfilterdigelen ved, at kolben skylles med dimethylformamid. Væskeoverskuddet fjernes under sugning. Restproduktet udvaskes med ca. 1 liter 70 — 80° varmt vand, idet digelen hver gang fyldes med vand. Der suges kort efter hver skylning, men først efter at vandet selv er løbet fra. Hvis skyllevæsken løber for langsomt ud af digelen, kan der foretages en let sugning.

Digelen og restproduktet tørres, afkøles og vejes sammen.«

Punkt 5. »BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET« affattes således:

»Resultaterne beregnes efter den i den almindelige del angivne metode. Værdien »d« udgør 1,00 bortset fra i følgende tilfælde:

Uld:	1,01
Bomuld:	1,01
Cupro:	1,01
Modal:	1,01
Polyester:	1,01«.

Metode nr. 12

Denne metode udgår.

BILAG II

METODE Nr. 16

CHLOROFIBRE, VISSE MODACRYLTYPER, VISSE ELASTHANTYPER, ACETAT, TRIACETAT og VISSE ANDRE FIBERTYPER

(Cyclohexanonmetode)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode anvendes, efter at bestanddele, der ikke er fibre, er fjernet, på binære blandinger af :

1. acetat (17), triacetat (22), chlorofibre (25), visse modacryltyper (27), visse elasthantyper (37)

med

2. uld (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomuld (5), cupro (19), modal (20), viskose (23), polyamid eller nylon (28), acryl (24) og glasfibre (38).

Hvis der er modacryl- eller elasthanfibre til stede, foretages en indledende prøve for at bestemme, om de er helt opløselige i reagenset.

Til analyse af blandinger med chlorofibre kan metode nr. 9 og metode nr. 15 også anvendes.

2. PRINCIP

Acetat-, triacetat- og chlorofibre, visse modacryltyper og visse elasthantyper, fjernes fra en kendt tørvægt af blandinger ved opløsning i cyclohexanon ved en temperatur nær kogepunktet. Remanensen opsamles, vaskes, tørres og vejes, og dens — om nødvendigt korrigerede — masse udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, som udgøres af de tørre chlorofibre, modacryl og elasthan, acetat eller triacetat, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte).

3.1. **Apparatur**

i) Apparatur til varm ekstraktion, der gør det muligt at foretage analysen som angivet i stk. 4, (f.eks. som det, der er vist på skitsen, som er en variant af det i Melliand Textilberichte 56 (1975), 643-645 omtalte apparat) ;

ii) filterdigel til prøven ;

iii) porøs plade med porøsitet 1 ;

iv) svaler for væsker med højt kogepunkt og som passer til destillationsapparatet ;

v) opvarmningsanordning.

3.2. **Reagenser**

i) cyclohexanon, kogepunkt : 156° C

ii) ethanol, 50 volumenprocent.

Bemærk : Cyclohexanon er brændbar og afgiver giftige dampe ; ved anvendelsen må der træffes passende beskyttelsesforanstaltninger.

4. UDFØRELSE

Anvisningerne i den almindelige del følges, og der fortsættes således :

I destillationskolben hældes 100 ml cyclohexanon pr. gram prøve ; dernæst indsættes ekstraktionsbeholderen, hvori filterdigelen med prøven og den svagt skråtstillede porøse flade i forvejen er anbragt. Svaleren påsættes. Der opvarmes til kogning, og ekstraktionen fortsættes i 60 min. med mindst 12 vendinger i timen. Efter ekstraktion og afkøling fjernes ekstraktionsbeholderen, filterdigelen udtages, og den porøse plade fjernes. Digelens indhold vaskes 3-4 gange med ca. 60° C varm 50 % ethanol og derefter med 1 l 60° C varmt vand.

Under og mellem skylningerne anvendes ikke vakuum, men man lader opløsningsmidlet løbe ud af sig selv, hvorefter der sættes vakuum på.

Digelen og restprodukt tørres, afkøles og vejes sammen.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATER

Resultaterne beregnes som anført i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00 undtagen for følgende fibre :

— silke : 1,01

— acryl : 0,98

6. METODENS NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

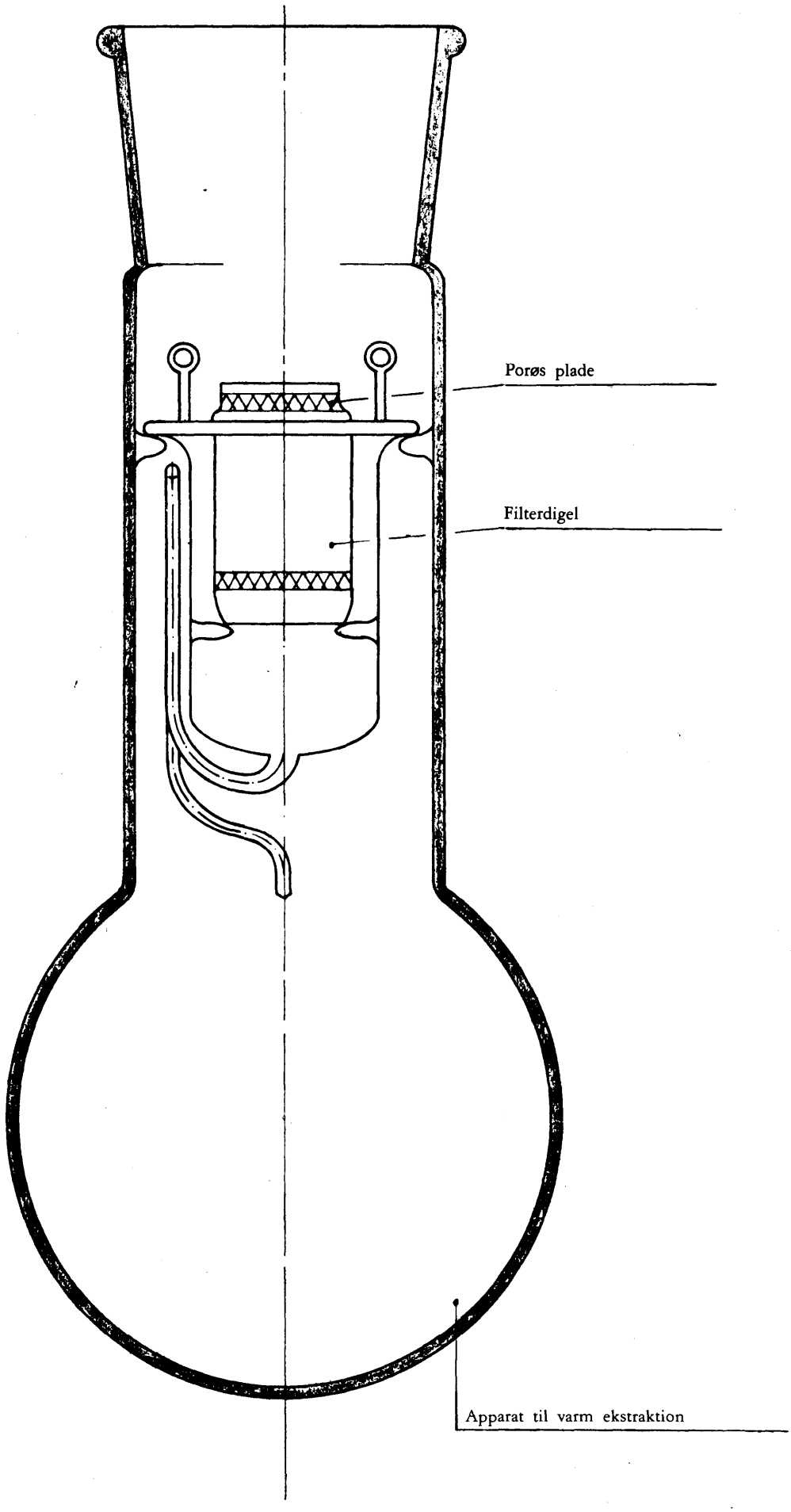

Skitse